

Nr 343.

Av herr **von Friesen m. fl.**, i anledning av *Kungl. Maj:ts proposition nr 210 angående den fortsatta utbyggnaden och organisationen av landets försvarskrafter.*

I betänkande med förslag till plan för organisationsarbetet inom försvaret avgivet av 1941 års försvarsutredning föreslås

dels (sid. 117) regementskassörer jämväl vid arméns hittillsvarande och föreslagna kårer,

dels (sid. 450) kassörer vid kustartilleriets förband,

dels även (sid. 564) flottiljkassörer vid flygvapnets flottiljer,

samtliga dessa beställningshavare i lönegrad UO 3 i likhet med nuvarande regementskassörer vid armén.

Enligt proposition nr 210/1942 angående den fortsatta utbyggnaden och organisationen av landets försvarskrafter har emellertid 1942 års försvarsberedning förordat en uppdelning av dessa kassörsbeställningar så

att regementskassörerna vid arméns kårer hänföres till lönegrad UO 2, dock med pensionering vid 60 års ålder,

att kassören vid Gotlands kustartilleriförsvar och Gotlands kustartillerikår hänföres till lönegrad UO 2 samt

att flottiljkassörerna vid flygvapnets mindre flottiljer hänföres till UO 2.

I samma proposition föreslås slutligen av föredragande departementschefen,

att innehavarna av regementskassörsbefattningarna vid arméns kårer skola uppföras på intendenturkårens stat i beställning såsom fanjunkare i lönegrad UO 2, varvid förutsättes att pensionsåldern blir densamma som för annan fanjunkare,

att kassören vid Gotlands kustartilleriförsvar och Gotlands kustartillerikår uppföres i lönegrad UO 2 dock utan ovannämnda förbehåll i fråga om pensionering motsvarande ovanstående, samt

att vid flygvapnet skall beräknas för flottiljkassörer 9 fanjunkare i lönegraden UO 2 och 9 flottiljkassörer i lönegraden UO 3, även där utan angivande av pensionsålder för de förra.

Vid en närmare prövning av denna personalfråga har framkommit och med stor skärpa betonats,

att medelsredovisningen vid mindre förband ofta kan innebära större arbetsbörda för förbandskassörerna än vid de större;

att den totala omslutningen därvid långt ifrån är utslagsgivande, enär smärre poster i regel medföra lika stort arbete som större;

att genom tudelningen vållas stora svårigheter för arméns myndigheter, där kassörerna sammanföres till intendenturkåren, att företaga en lämplig

placering av regementskassörerna efter förmåga att reda upp problemen, vilka stundom kräva mera på kårerna än på regementerna;

att rekryteringen försvåras, då ingen redan till lönegrad UO 2 befördrad underofficer eller på dylik befordran säker underofficer torde gå med på transport till kassörsbefattning och därmed förenat ansvar vid kårerna, då dylik placering blott medför utgifter men ej förbättringar.

På grund av det anförda hemställa vi,

att riksdagen måtte besluta samtliga kassörsbeställningars uppförande i lönegrad UO 3 med pensionering vid 60 års ålder.

Stockholm den 29 april 1942.

Bertil von Friesen.

Carl Lindberg
i Stockholm.

Sigvard Cruse.